

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים לרדנדלים

קובץ נה' קובץ נה'

בהוצאת
מפקדת
ר. צ. פ.
תשל"ד-1974

תוכן העניינים

עמוד

1. חוק כלי הנשק והחמושה
מס' 43 לשנת 1952 1
2. תקנות כלי הנשק
מס' 1 לשנת 1953 7
3. תקנות המסחר בכלי הנשק
מס' 2 לשנת 1953 10

חוק כלי הנשק והתחמושת*

מועצת העוצרים,
על פי סעיף 31 מהחוקה
ובהסתמך על החלטת הסינאט ובית הנבחרים.
מאשרת-בשם הוד מעלתו המלך-את החוק הבא ומצווה
לפרסמו ולהוסיפו לחוקי הממלכה.

חוק כלי הנשק והתחמושת

חוק מס' 43 לשנת 1952

סעיף 1 - חוק זה ייקרא חוק כלי הנשק והתחמושת לשנת 1952" והוא
ייכנס לתוקפו החל מתאריך פירסומו בעיתון הרישמי.

סעיף 2⁽¹⁾ לביטויים ולמונחים הבאים בחוק זה תהיינה המשמעויות
המוקצות להם להלן, אלא אם כן מצביע הקשר הדברים אחרת.

המונח "ממלכה", פירושו - הממלכה הירדנית ההאשמית.

המונח "נשק", פירושו - כל כלי נשק, מסוג כלשהוא (למעט
רובי צייד) וכל חלק מכלי נשק או חלקי חילוף של
כלי נשק כלשהוא.

המונח "נשק אוטומטי", פירושו - מקלעים מכל סוג שהוא,
נשק היורה בלחיצת הדק אחת יותר מאשר קלע אחד, נשק
הפועל בכוח הגאז וכוח הבריה ויורה בכל לחיצה ירייה
אחרת ואינו זקוק להכנת הבריה (למעט רובי צייד
ואקדחים) וכן כל חלק מכלי נשק אלה, וחלקי החילוף שלהם.

*פורסם בעיתון הרישמי מס' 1110 מתאריך 1.6.1952
(1) חיקון לפי חוק מס' 52 לשנת 1959 שפורסם בעיתון הרישמי מס'
1465 מתאריך 2/1/1960

סעיף 3 - מותר לכל התושבים בממלכה לשמור בבתיהם ומקומות מגוריהם רובים ואקדחים הנחוצים לשימוש העצמי בלבד, בנוסף לכמות תחמושת המוקצית לאותו נשק במידה ההכרחית להגנה על הנפש. כל אדחה רשאי להסתובב כשהוא נושא נשק, מחוץ למרכזי הממלשה, בלא רשיון.

סעיף 4⁽²⁾ - אסור לשאת נשק בעיר הבירה, מרכזי המחוזות מתצרפיות הנפות (קאימקאמיות) מינהלות מחוזות המשנה (נואחי) ותחנות המשמר, אלא לאנשים שנשיאת מנשק הותרה להם כחוק והם -:

1 - קציני וחילי הצבא הערבי הירדני, המשטרה והג'נדרמריה.

2 - בני לווייתו ופמליתו של הוד מעלתו המלך בעת השירות בתנאי שהם יצויינו בסימני היכר המבדילים אותם מאחרים.

3 - השרים וחברי מועצת האומה.

4 - שומרי בירות המחוזות והכפרים, בתנאי שברשותם תהיינה תעודות בהן יצויין סוג הנשק, מספרו וכמות התחמושת שהם רשאים לשאת באישור מפקדי האיזורים.

5 - מועסק כל שהוא בממשלה שנמסר לו נשק בתוקף מישרתו.

6 - אדם כל שהוא הנושא רשיון חוקי.

סעיף 5 - 1 - אסור באופן מוחלט לשאת, למכור, או לקנות, או להחזיק תותח מכל סוג שהוא.

(2) חיקון לפי חוק מס' 38 לשנת 1954 שפורסם בע.ר. 1207 מתאריך 1.1.1955

2-⁽³⁾ מותר לשאת נשק אוטומטי באישור שר ההגנה או ממלא מקומו.

3-⁽⁴⁾ שר ההגנה, או ממלא מקומו, רשאים להעניק רישיונות-לרכישת ונשיאת נשק אוטומטי ותחמושת - ח"נ, בתחום 15 ק"מ מקוון הפסקת האש הזמני.

סעיף 6 - לא יוענק רישיון לנשיאת נשק לאנשים שנשפטו בפלילים.

סעיף 7 - אסור לאף אדם לייצר נשק או תחמושת בממלכה, אלא באישור מועצת השרים.

סעיף 8 - אסור לאף אדם ליבא נשק, או תחמושת, או ליצאם, או לסחור בהם בתוך ממלכה, אלא אם קבל רישיון לכך משר ההגנה או ממלא מקומו.

סעיף 9 - אסור לייצא נשק אל מחוץ לממלכה.

סעיף 10 - מועצת השרים תוציא, באישור הוד מעלתו המלך, תקנות לסידור הדברים הבאים :-

א - אופן רכישת כלי נשק ותחמושת, נשיאתם והסחר בהם.

ב - ייצור נשק ותחמושת ואופן שמירתם.

ג - שיעור האגרות שתיגבינה עבור רישיונות.

ד - הגשמת כל מטרה ממטרות חוק זה.

סעיף 11-5) א - כל מי שייצר נשק, או ייבא, או יעביר, או ימכור, או יקנה, או ישמש כמחזור בקניית או במכירת תותח כל שהוא או נשק אוטומט בלא רישיון יוענש בעונש של עבודת פרך לתקופה שלא תעלה על 5 שנים או בקנס שלא יעלה על אלף דינאר או ב-2 העונשים גם יחד והנשק יוחרם.

ב - כל מי שייצר, או ייבא, או ייצא, או שינסה לייצא כלי נשק או תחמושת בלא רישיון ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 3 שנים או בקנס שלא יעלה על 300 דינאר או ב-2 העונשים והנשק יוחרם.

ג - כל מי שיפר הוראה כלשהיא מהוראות חוק זה או תקנות אחרות כלשהן שיוצאו על פיו, ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת או בקנס שבגובהו לא יעלה על 100 דינאר או ב-2 העונשים, בית המשפט רשאי לצוות להחרים את הנשק.

סעיף 12 - יבוטלו החוקים, התקנות והצווים הבאים :-

1 - חוק איסור נשיאת נשק שהתפרסם בעיתון הרישמי מס' 79 מתאריך 17.11.1924.

2 - חוק איסור רכישת מכוונות ירייה לשנת 1933 שפורסם בעיתון הרישמי מס' 285 מתאריך 16.4.1933.

3 - החלטה בדבר איסור מנשיאת נשק שהוצאה בעיתון הרישמי מס' 570 מתאריך 1.8.1937.

4 - החלטה בדבר איסור נשיאת נשק שהוצאה בעיתון הרישמי מס' 554 מתאריך 1.3.1937.

5 - חוק כלי הנשק שפורסם בפרק 58 של קובץ החוקים הפלסטינאים.

(5) תיקון לפי חוק מס' 10 לשנת 1959 שפורסם בע.ר. 1414 מתאריך 1.3.1959

6 - חוק (תיקון) הנשק מס' 33 לשנת 1934 שהתפרסם בגליון המיוחד מס' 660 של העיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 22.1.1937.

7 - חוק (תיקון) כלי הנשק מס' 23 לשנת 1938 שפורסם בגליון מס' 792 של העיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 30.6.1938.

8 - חוק (תיקון) כלי הנשק מס' 19 לשנת 1941 שהתפרסם בגליון 1111 מהעיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 30.6.1941.

9 - תקנות כלי הנשק שהתפרסמו בכרך השלישי של אוסף החוקים הפלסטינאים.

10 - תקנות ייבוא וייצוא כלי הנשק שפורסם בכרך השלישי של קובץ החוקים הפלסטינאים עמ' 2038.

11 - צו בדבר כלי הנשק (באיזור הבדואים) לשנת 1937 שהתפרסם בגליון מס' 673 בעיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 18.3.1937.

12 - צו תיקון בדבר כלי הנשק (באיזורי הבדואים) לשנת 1937 שפורסם בגליון מס' 728 מהעיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 14.10.1937.

13 - כל חקיקה ירדנית או פלסטינאית אחרת שפורסמה לפני שחוק זה נכנס לתוקפו, במידה וחקיקה כזאת תעמוד בסתירה להוראות חוק זה.

סעיף 13 - ראש השרים ושרי הפנים, המשפטים וההגנה אחראים על ביצוע הוראות חוק זה.

20.5.1952

סעיף 11-א⁽⁵⁾ - כל מי שייצר נשק, או ייבא, או יעביר, או ימכור, או יקנה, או ישמש כמתווך בקניית או במכירת תוחח כל שהוא או נשק אוטומט בלא רישיון יוענש בעונש של עבודת פרך לתקופה שלא תעלה על 5 שנים או בקנס שלא יעלה על אלף דינאר או ב-2 העונשים גם יחד והנשק יוחרם.

ב - כל מי שייצר, או ייבא, או ייצא, או שינסה ליצא כלי נשק או תחמושת בלא רישיון ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 3 שנים או בקנס שלא יעלה על 300 דינאר או ב-2 העונשים והנשק יוחרם.

ג - כל מי שיפר הוראה כלשהיא מהוראות חוק זה או תקנות אחרות כלשהן שיוצאו על פיו, ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת או בקנס שבגובהו לא יעלה על 100 דינאר או ב-2 העונשים, בית המשפט רשאי לצוות להחרים את הנשק.

סעיף 12 - יבוטלו החוקים, התקנות והצווים הבאים :-

1 - חוק איסור נשיאת נשק שהתפרסם בעיתון הרישמי מס' 79 מתאריך 17.11.1924.

2 - חוק איסור רכישת מכוונות ירייה לשנת 1933 שפורסם בעיתון הרישמי מס' 285 מתאריך 16.4.1933.

3 - החלטה בדבר איסור מנשיאת נשק שהוצאה בעיתון הרישמי מס' 570 מתאריך 1.8.1937.

4 - החלטה בדבר איסור נשיאת נשק שהוצאה בעיתון הרישמי מס' 554 מתאריך 1.3.1937.

5 - חוק כלי הנשק שפורסם בפרק 58 של קובץ החוקים הפלסטינאים.

(5) תיקון לפי חוק מס' 10 לשנת 1959 שפורסם בע.ר. 1414
מתאריך 1.3.1959

6 - חוק (תיקון) הנשק מס' 33 לשנת 1934 שהתפרסם בגליון המיוחד מס' 660 של העיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 22.1.1937.

7 - חוק (תיקון) כלי הנשק מס' 23 לשנת 1938 שפורסם בגליון מס' 792 של העיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 30.6.1938.

8 - חוק (תיקון) כלי הנשק מס' 19 לשנת 1941 שהתפרסם בגליון 1111 מהעיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 30.6.1941.

9 - תקנות כלי הנשק שהתפרסמו בכרך השלישי של אוסף החוקים הפלסטינאים.

10 - תקנות ייבוא וייצוא כלי הנשק שפורסם בכרך השלישי של קובץ החוקים הפלסטינאים עמ' 2038.

11 - צו בדבר כלי הנשק (באיזור הבדואים) לשנת 1937 שהתפרסם בגליון מס' 673 בעיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 18.3.1937.

12 - צו תיקון בדבר כלי הנשק (באיזורי הבדואים) לשנת 1937 שפורסם בגליון מס' 728 מהעיתון הרישמי הפלסטינאי מתאריך 14.10.1937.

13 - כל חקיקה ירדנית או פלסטינאית אחרת שפורסמה לפני שחוק זה נכנס לתוקפו, במידה וחקיקה כזאת תעמוד בסתירה להוראות חוק זה.

סעיף 13 - ראש השרים ושרי הפנים, המשפטים וההגנה אחראים על ביצוע הוראות חוק זה.

20.5.1952

אברהים האשם

עבד אללה אל-כליב

תופיק אבו אל-הדא

ראש השרים
תופיק אבו אל-הדא

שר הפנים
סעיד אל - מופחי

שר המשפטים
עארף אל - ענבתאוי

שר ההגנה
סולימאן עבד אל-דזאק סוקאן

תקנות כלי הנשק *

מועצה העוצרים
על פי סעיף מס' 10 מחוק כלי הנשק והתחמושת (חוק מס' 34) לשנת
1952

ובהסתמך על החלטת מועצת השרים בתאריך 1.4.1953
מחליטה - בשם הוד מעלתו המלך - לאשר את התקנות הבאות ומצווה
להוציאם ולצרפם לתקנות הממלכה.

תקנות כלי הנשק

תקנות מס' 1 לשנת 1953

הוצא על פי סעיף 10 מחוק כלי הנשק
והתחמושת מס' 34 לשנת 1952

תקנה 1 - תקנות אלה תיקראנה "תקנות כלי הנשק לשנת 1953" והן
תיכנסנה לתוקפן חודש אחרי פירסומן בעיתון הרישמי.

תקנה 2⁽¹⁾ - הרישוי החוקי הנזכר בס"ק 6 של סעיף 4 מחוק כלי הנשק
והתחמושת מס' 34 לשנת 1952 יוצא רק על ידי שר ההגנה,
או ממלא מקומו, על פי צו שיוצא על-ידו ויפורסם בעיתון
הרישמי.

תקנה 3 - שר ההגנה, או ממלא מקומו, רשאים למנוע הענקת רשיון או
לשולל אותו לאחר הענקתו בלא לפרט את הסיבות לכך.

* פורסם בעיתון הרישמי מס' 1165 מתאריך 2.1.1954.
(1) תיקון לפי תקנות מס' 1 לשנת 1956 שפורסם בע.ר. 1257 מתאריך 1957
16.2.1957

תקנה 4 - שר ההגנה, או ממלא מקומו, רשאים לכלול ברישיון את התנאים שייראו להם כמתאימים.

תקנה 5 - הרישיון יהיה בשימוש אך ורק על ידי האיש ששמו מוזכר בו.

תקנה 6 - תקופת הרישיון היא שנה אחת והיא תסתיים ב-31 לחודש דצמבר של השנה שבה הוצא הרישיון.

תקנה 7 - לקופת האוצר תשולם, מראש, אגרה בשיעור של דינאר אחד עבור כל שנה במשך תקופת תקיפות הרישיון.

תקנה 8 - על מגיש בקשה לחידוש רישיון, להגיש את הבקשה לשר ההגנה, או ממלא מקומו, תוך 15 יום מתאריך תום תקיפות הרישיון.

תקנה 9 - כל מי שיפר הוראה כלשהיא מהוראות תקנות אלה או תנאי כלשהוא מתנאי הרישיון - ייענש בעונש הקבוע בס"ק 2 מסעיף 11 מחוק כלי הנשק והתחמושת מס' 34 לשנת 1952.

6.4.1953

סולימאן עבד אל-רזאק טוקאן

עבד אל-רחמן אל-רשידאת

אברהים האשם

שר המשפטים, מ"מ הקאדי העליון
וסגן שר הפנים
רוחי עבד אל-האדי

שר החינוך
עבד אל-חלים אל-חמוד

שר הבריאות והענינים הסוציאליים
ג'מיל אל-תותונג'י

ראש השרים ושר החוץ
תופיק אבו אל-הדא

שר הכלכלה והמסחר
ח'לוצי אל-ח'ירי

שר החקלאות
אזמד אל-טראונה

שר ההגנה הבינוי והפיתוח
אנור נוסיבה

שר התחבורה
סאבא אל - עכשה

שר הכספים
מוסא נאצר

תקנות המסחר בכלי הנשק *

אנחנו, אל-חוסיין הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית
על-פי סעיף 10 מחוק כלי הנשק והתחמושת (חוק מס' 34 לשנת 1952)
ובהסתמך על החלטת מועצת השרים בתאריך 16.12.1953 מאשרים
את התקנות הבאות ומצווים על פירסומן

תקנות המסחר בכלי הנשק

תקנות מס' 2 לשנת 1953

הוצאו על - פי סעיף 10 מחוק כלי
הנשק והתחמושת מס' 34 לשנת
1952

תקנה 1 - תקנות אלה תיקראנה "תקנות המסחר בכלי נשק מס' 2
לשנת 1953" והן תיכנסנה לתוקפן מעבור חודש מתאריך
פירסומן בעיתון הרישמי.

תקנה 2 - רשות הרישוי בתקנות אלה היא שר ההגנה, או ממלא מקומו,
בחוקף צוו שיפורסם בעיתון הרישמי.

תקנה 3 - אסור לאדם כלשהוא בממלכה הירדנית ההאשמית לסחור בנשק
מכל סוג שהוא כל עוד אינו מורשה לכך על ידי רשות
הרישוי.

תקנה 4 - רשות הרישוי רשאית לא להעניק רישיון או לשלול אותו
לאחר הענקתו בלא לפרט את הסיבות לכך.

* פורסם בעיתון הרישמי מס' 1165 מתאריך 2.1.1954.

תקנה 5 - הרישיון למסחר בכלי נשק יהיה רק בשימוש האדם ששמו מצויין ברישיון.

תקנה 6⁽¹⁾ - אסור לאדם כל שהוא שברשותו רישיון למסחר, לייבא או להוביל סוג נשק או תחמושת כלשהם מחוץ לממלכה הירדנית ההאשמית, אלא ברישיון מיוחד שיוענק לו על ידי הרשות המוסמכת.

תקנה 7 - על כל מי שמגיש בקשה לרישיון למסחר בכלי נשק ותחמושת, למלא אחר התנאים את ייראו על ידי רשות הרישיון כמתאימים.

תקנה 8 - על כל מי שמבקש חידוש רישיון למסחר בכלי נשק, להגיש את הבקשה לרשות הרישוי תוך תקופה של מכסימום 15 יום מתאריך תום תקופת הקיפות הרישיון. הרישיון לא יחודש, אלא פעם אחת.

תקנה 9 - תקופת הרישיון היא שנה והיא הסתיים ב-31 לחודש דצמבר של השנה אשר בה הוצא הרישיון.

תקנה 10 - אסור לחדש רישיון לתקופה של יותר משנה.

תקנה 11 - מגיש הבקשה לרישיון ישלם לקופת האוצר, מראש, אגרה בשיעור של 3 דינאר עבור כל שנה במשך תקופת הקיפותו של הרישיון.

תקנה 12⁽²⁾ - על סוחר בכלי נשק, אשר רישיונו בוטל או שנדחתה בקשתו לחידוש רישיונו בשל סיבה כלשהיא, למכור את הנשק שברשותו לסוחר אחר מורשה, וזאת תוך פרק זמן שלא יעלה על חודש אחד החל מתאריך ביטול הרישיון או דחיית הבקשה לחידושו.

(1) חיקון לפי תקנות מס' 1 לשנת 1954 שפורסמו בעיתון הרישמי 1180 מתאריך 1.5.1954.

(2) הוספה וחיקון מס' התקנה שלאחריה לפי תקנות מס' 1 לשנת 1954 מע.ר. 1180 מתאריך 1.5.1954.

תקנה 13 - כל מי שיפר הוראה כלשהיא מהוראות תקנות אלה, או תנאי כלשהוא מתנאי הרישיון, ייענש בעונש הקבוע בס"ק 1 מסעיף 11 מחוק כלי הנשק והתחמושת מס' 34 לשנת 1952.

אל חוסיין אבן סלאל

20.12.1953

סגן ראש השרים ושר המדינה

שר הכספים

שר הפנים ;
הזאע אל - מג'אלי

ראש השרים ושר ההגנה

שר המסחר
אנסטאס חנאניא

שר הכלכלה והבינוי
אנור אל-ח'טיב

שר התחבורה
שקיק רשידאח

שר החינוך
אזמד טוקאן

שר החוץ והענינים הסוציאליים
חוסיין פח'רי אל-ח'אלדי

שר החקלאות
חכמת אל - מצרי

שר הבריאות
מוצטפא ח'ליפה

שר המשפטים ומ"מ הקאדי העליון
בהג'ת אל-תלהוני

הוצא צו מלכותי המאשר את החלטת מועצת השרים מס' 19 מתאריך
24.2.1954 הכוללת קביעת 3 הספסים הבאים כמצורפים לתקנות המסחר
בכלי נשק מס' 2 לשנת 1953*

סמל המדינה

הממלכה הירדנית ההאשמית

מיניסטרוֹן ההגנה

טופס בקשה לייבוא, או מכירה, או ייצור כלי נשק, או תחמושת,
או חומרי נפץ.

שם המבקש
עירו
אזרחותו
מקצועו

אני הח"מ מבקש רישיון למטרת :-

התאריך והחתימה על החותמת החוקית

עיון מפקד האיזור או מפקד המשטרה בהמלצה או לא

חתימה

תאריך

עיון כבוד רמטכ"ל הצבא הירדני בהמלצה או לא

חתימה

תאריך

הערה: בקשה זו חוגש לשר ההגנה

* פורסם בעיתון הרישמי מס' 1176 מתאריך 16.3.1954

ת צ ל ם

רישיון

למסחר בכלי נשק ותחמושת

בחוקף הסמכות המוקנית לי בסעיף 8 מחוק כלי הנשק והתחמושת מס' 34 לשנת 1952 הנני מתיר לאדון
מ לסחור בכלי נשק ובתחמושת בכפוף לתנאים הבאים :-

- 1 - רישיון זה יזיהה בשימוש של האדם הנזכר בו בלבד.
- 2 - על מגיש הבקשה לחידוש רישיון, להגישה לרשות הרישוי תוך פרק זמן של מכסימום 15 יום מארריך תום תקיפותו. הרישיון לא יחודש, אלא פעם אחת.
- 3 - אסור לחדש רישיון לתקופה של למעלה משנה אחת.
- 4 - אסור לבעל רישיון זה לשאת נשק מסוג כלשהוא, אלא אם כן היה מורשה לכך על-פי תקנה 2 מתקנות הנשק והתחמושת מס' 1 לשנת 1953.
- 5 - אסור למכור נשק, אלא לסוחר מורשה או לאדם הנושא רישיון מרשות הרישוי.
- 6 - אסור לייצא נשק מסוג כלשהוא אל מחוץ לממלכה.
- 7 - רישיון זה ייכנס לתוקפו החל מ עד

אזהרה: כל המפר תנאי כלשהוא מתנאי רישיון זה ייענש בעונש הקבוע בתקנה 12 מתקנות המסחר בכלי נשק מס' 2 לשנת 1953.

בהסתמך על סעיף 2 מתקנות כלי הנשק מס' 1 לשנת 1953

1 - הנני מסמין אל ראש המטה הכללי של הצבא הערבי
הירדני למלא את מקומי בכל המכונות המוקנות
לי על פי תקנות כלי הנשק מס' 1 לשנת 1953.

2 - צוו זה ייכנס לחוקפו ביום פירסומו בעיתון
הרישמי.

שר ההגנה
פוזי אל-מלקי

* פורסם בעיתון הרישמי מס' 1160 מתאריך 17.10.1953.

ת צ ל ו ם

ר י ש י ו ן

לייבוא, או ייצור או קניית

חומרי נפץ

השק
הגיל
העיר
בית מסחר

בתוקף הסמכות המוקנית לי ובסעיף 3 מחוק חומרי הנפץ מס' 13 לשנת
1953 הנני מתיר לאדון מ
ליבא, או לייצא, או למכור חומרי נפץ בחנאים הבאים :-

1 - על בעל רישיון זה לשמור פנקס עבור הסחורה המתקבלת על ידו
ופנקס אחר עבור הסחורה היוצאת ממנו. בפנקס הראשון הוא
יפרט את החומרים המגיעים אליו ובפנקס השני את החומרים
היוצאים ממנו יחד עם שמות הקונים וזהותם בפרוטרוט. עליו
לשלוח שני עותקים מתוך זה בסוף כל שבוע אל מפקדת האיזור
או המשטרה.

2 - אסור לו למכור אלא לאנשים הנושאים אישור לקנייה שהוענק להם
על ידי רשות הרישוי.

3 - הוא רשאי למכור חומרים שיש לו רישיון למוכרם לסוחר כלשהוא
המורשה למכור חומרים אלה, וזאת בחנאי שיודיע למפקדת האיזור
או המשטרה על כך תוך שבוע מתאריך המכירה.

4 - השימוש ברישיון זה מותר אך ורק לאדם ששמו נזכר ברישיון ולבית העסק המצויין לעיל, ועליו לפעול לפי הצווים שיוצאו על ידי רשות הרישוי לגבי העברת החומרים או חלק כלשהוא מהם לבית עסק מתאים יותר.

5 - עליו לשמור בבית המסחר שלו על מכשירי כיבוי אש אשר ייקבעו על ידי רשות הרישוי, לכסות את רצפת המקום בחול ולא להיכנס למחסן אלא בנעליים קלות.

6 - מותר לן למכור חומרים, שיש לו רישיון למוכרם, למיניסטריון העבודות הציבוריות, או לעיריות, או למועצות המקומיות, או לקבלנים, אשר סגן שר העבודות הציבוריות או ראש העיריה או ראש המועצה המקומית ייראו שהם עובדים בפועל לטובת מחלקותיהם - בתנאי שיודיע על כך למפקדת האיזור, או למשרה תוך שבוע מתאריך המכירה.

7 - אסור בהחלט להבעיר אשר או לעשן בבית העסק המורשה, וכך אסור להאיר את המקום זולת בחשמל.

8 - על בעל רישיון זה לשמור את החומרים, שהוא מורשה למוכרם, במחסן השוכן 3 ק"מ לפחות מחוץ לשטח השיפוט של הבירה, או העיריה, או המועצה המקומית, ולנהוג על פי התנאי החמישי שברישיון זה.

9 - אסור לבעל רישיון זה לעסוק במכירת כלי נשק מלחמתיים, חומרי נפץ אסורים, ודינמיט.

10- רישיון זה ייכנס לתוקפו החל מ עד

אזהרה: כל המפר תנאי כלשהוא מתנאי רישיון זה ייענש בעונש הקבוע בסעיף 11 מחוק חומרי הנפץ מס' 13 לשנת 1953